

Paritair SubComité voor het wegvervoer en de logistiek voor rekening van derden (PSC 140.03) : deelsector RIJDEND PERSONEEL

Deze deelsector is geen officieel Paritair Subcomité (PSC). De onderstaande loongegevens zijn evenwel opgenomen in de sectorale CAO's van het officiële Paritair SubComité (PSC 140.03).

In overeenstemming met het Europese recht bevat deze fiche enkel CAO-bepalingen die algemeen verbindend zijn verklaard in de zin van richtlijn 96/71/EG, d.w.z. naar Belgisch arbeidsrecht toe, CAO's die bij koninklijk besluit algemeen verbindend zijn verklaard en waarop strafsancties zijn bepaald in geval van niet-naleving.

Deze fiche is opgemaakt op basis van sectorale CAO's. Het is dan ook het bevoegde Paritair Comité dat uiteindelijk oordeelt over de juiste interpretatie van haar CAO's.

*De hierna vermelde CAO's kunnen geraadpleegd worden op de site van de FOD WASO :
<http://www.werk.belgie.be/searchCAO.aspx?id=4708>*

Inhoudsopgave

1. Toepassingsgebied PSC 140.03	2
2. Minimumlonen (bruto per uur) RIJDEND PERSONEEL	4
3. Arbeidsduur RIJDEND PERSONEEL	6
4. Premies/Vergoedingen RIJDEND PERSONEEL	7
Eindejaarspremie.....	7
Anciënniteitstoeslag.....	7
Premie voor nachtarbeid.....	8
Zon- en feestdagen.....	9
Premie voor arbeidstijd en beschikbaarheidstijd.....	12
Overloon.....	13
Toeslagen ten gevolge van het overschrijden van de gemiddelde diensttijd.....	14
Forfaitaire verblijfsvergoeding	14
ARAB-vergoeding.....	15
Arbeidsvoorwaarden KOERIERDIENSTEN	16
Arbeidsvoorwaarden BESTELDIENSTEN	16
Premie voor arbeidstijd en beschikbaarheidstijd BESTELDIENSTEN	17
Tussenkost in de schade wegens een ongeval veroorzaakt door de autobestuurders DIENSTEN VOOR HET VERHUREN VAN VOERTUIGEN MET CHAUFFEUR.....	18

1. Toepassingsgebied PSC 140.03

Deze fiche is geldig voor het Rijdend personeel in de ondernemingen, voor hun in België uitgevoerde werkzaamheden, die behoren tot het Paritair Subcomité voor het wegvervoer en de logistiek voor rekening van derden.

Oprichting en wijziging bevoegdheidsgebied

[0] K.B. 22.01.2010 B.S. 09.02.2010

[1] K.B. 15.02.2016 B.S. 01.03.2016

Artikel 4

§1. Bevoegd voor de werknemers die hoofdzakelijk handarbeid verrichten en hun werkgevers, te weten de ondernemingen die:

1° wegvervoer en elk ander vervoer van zaken over land voor rekening van derden uitvoeren, ongeacht het soort aandrijving van de gebruikte vervoermiddelen;

2° voor rekening van derden uitsluitend logistieke activiteiten uitoefenen.

§ 2. Onder "logistieke activiteiten" wordt verstaan: ontvangst, opslag, weging, verpakking, etikettering, voorbereiding van bestellingen, beheer van voorraden of verzending van grondstoffen, goederen of producten in de verschillende stadia van hun economische cyclus, zonder dat er nieuwe half-afgewerkte of afgewerkte grondstoffen, goederen of producten worden voortgebracht.

Onder "voor rekening van derden" wordt verstaan: het uitvoeren van logistieke activiteiten voor andere natuurlijke of rechtspersonen en onder voorwaarde dat de ondernemingen die voor rekening van derden logistieke activiteiten uitoefenen op geen enkel ogenblik eigenaar van de betrokken grondstoffen, goederen of producten worden.

Met ondernemingen die voor rekening van derden logistieke activiteiten uitoefenen worden gelijkgesteld de ondernemingen die bij verbonden vennootschappen van de groep grondstoffen, goederen of producten aankopen en deze grondstoffen, goederen of producten verkopen aan verbonden vennootschappen van de groep en in zo verre deze grondstoffen, goederen of producten tevens het voorwerp zijn van logistieke activiteiten.

Onder "een groep van verbonden vennootschappen" wordt verstaan de verbonden vennootschappen die tevens voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 11, 1°, van de wet van 7 mei 1999 betreffende het wetboek van vennootschappen.

§ 3. Het Paritair Subcomité voor het wegvervoer en de logistiek voor rekening van derden is niet bevoegd voor vervoerondernemingen voor rekening van derden die vallen onder de bevoegdheid van het Paritair Subcomité voor de grondafhandeling op luchthavens, het Paritair Subcomité voor de verhuizing, het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel, het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, het Paritair Comité voor de handel in brandstoffen, het Paritair Comité voor de bewakings- en/of toezichtsdiensten.

Het Paritair Subcomité voor het wegvervoer en de logistiek voor rekening van derden is niet bevoegd voor de ondernemingen die voor rekening van derden uitsluitend logistieke activiteiten uitoefenen en de daarmee gelijkgestelde ondernemingen wanneer deze logistieke activiteiten een onlosmakelijk onderdeel vormen van een productie- of handelsactiviteit waarbij deze logistieke activiteiten opgenomen zijn in de bevoegdheid van een specifiek paritair comité.

Het Paritair Subcomité voor het wegvervoer en de logistiek voor rekening van derden is niet bevoegd voor de ondernemingen die voor rekening van derden uitsluitend logistieke activiteiten uitoefenen of voor de daarmee gelijkgestelde ondernemingen die ressorteren onder de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de scheikundige nijverheid, het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel, het Paritair Comité voor de handel in brandstoffen of het Paritair Comité voor het havenbedrijf.

Omschrijving van de "subsector voor het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden" en de "subsector voor goederenbehandeling ten lande voor rekening van derden" :

Zie het toepassingsgebied in de CAO van 26 november 2009 (96.987) (K.B. 30/07/2010 - B.S. 09/09/2010) betreffende de vaststelling van een financiële vergoeding voor nachtarbeid voor de leden van het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en/of van de goederenbehandeling voor rekening van derden :

Art.1

§ 2. Onder "subsector voor het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden", wordt bedoeld de werkgevers die ressorteren onder het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek en die zich inlaten met :

- 1° het goederenvervoer voor rekening van derden door middel van een voertuig met of zonder motor voor hetwelk een vervoersvergunning vereist is welke door de bevoegde overheid afgeleverd werd
- 2° het goederenvervoer voor rekening van derden door middel van een voertuig met of zonder motor voor hetwelk geen vervoersvergunning vereist is;
- 3° het verhuren met chauffeur van voertuigen met of zonder motor bestemd voor het goederenvervoer ten lande, voertuigen voor dewelke een vervoersvergunning vereist is, die door de bevoegde overheid afgeleverd werd;
- 4° het verhuren met chauffeur van voertuigen met of zonder motor bestemd voor het goederenvervoer ten lande, voertuigen voor dewelke geen vervoersvergunning vereist is;
- 5° voor de toepassing van deze CAO worden de taxi-bestelwagens, met name de voertuigen waarvan het laadvermogen gelijk is aan of kleiner is dan 500 kilogrammen en uitgerust met een taximeter, beschouwd als voertuig voor dewelke geen vervoersvergunning vereist is.

§ 3. Onder "subsector voor goederenbehandeling voor rekening van derden", wordt bedoeld de werkgevers die ressorteren onder het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek en die, buiten de havenzones, zich inlaten met:

- 1° alle behandeling van goederen voor rekening van derden ter voorbereiding van het vervoer en/of ter afwerking van het vervoer, ongeacht het gebruikt vervoermiddel;
- 2° en/of alle logistieke diensten ter voorbereiding van het vervoer van goederen voor rekening van derden en/of ter afwerking van dit vervoer, ongeacht het gebruikte vervoermiddel.

2. Minimumlonen (bruto per uur) RIJDEND PERSONEEL

1 februari 2017: Chauffeurs : Indexatie met 2%.

Bemanningsleden	38u-week	39u-week met 6 betaalde compensatiedagen
1. Handlanger-begeleider	10,4810	10,2130
2. Werknemer in opleiding (vergezeld van een ervaren werknemer)	10,4810	10,2130
3. Werknemer van een voertuig met een nuttig laadvermogen van minder dan 7 T, Werknemer van besteldiensten < 6 maanden anciënniteit in de sector (categorie A)	10,8865	10,6075
4. Werknemer van een voertuig met een nuttig laadvermogen van minstens 7 T en minder dan 15 T, Werknemer van besteldiensten > 6 maanden anciënniteit in de sector (categorie B)	11,1310	10,8455
5. Werknemer van een voertuig met een nuttig laadvermogen gelijk aan 15 T of meer, Werknemer van een geleased voertuig, Werknemer van een erkend ADR-voertuig, Werknemer van een koelwagen, Werknemer van een koerierbedrijf	11,5210	11,2250
6. Chauffeurs – verhuur van voertuigen met chauffeur		
- minder dan 3 jaar	11,7517	
- vanaf 3 jaar	11,8693	
- vanaf 5 jaar	11,9867	
- vanaf 8 jaar	12,1042	
- vanaf 10 jaar	12,2216	
- vanaf 15 jaar	12,3395	
- vanaf 20 jaar	12,4570	

Een werknemer in opleiding : 6 maanden na zijn aanwerving zal hij het loon ontvangen van de categorie eigen aan het bestuurde voertuig. De bedoeling is het personeel een betere opleiding te geven tot beroepschauffeur.

De vormingsperiode in het bedrijf zal evenwel beperkt worden tot 3 maanden voor de werknemers die met vrucht de door de VDAB georganiseerde opleidingscursus voor vrachtwagenchauffeur hebben beëindigd.

Wanneer de werknemer voertuigen met een andere tonnenmaat bestuurt, heeft hij recht op het hoogste loon, voor zover hij minstens 50% van zijn dagelijkse tijd presteert in deze categorie.

Ingeval van vast verblijf wordt aan het rijdend personeel een forfaitair loon toegekend overeenstemmend met 8 arbeidsuren.

Deze uren komen niet in aanmerking voor de berekening van de gemiddelde arbeidsduur bedoeld in de arbeidswet.

Men spreekt van "vast verblijf" indien de werknemer, uit noodzaak van de dienst, geen prestaties levert tussen twee dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse en een wekelijkse rusttijd, zoals voorzien in de Verord. Comm. E.G. nr. 3820/85 van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, opgenomen buiten de woonplaats of buiten de in de arbeidsovereenkomst voorziene werkplek.

FUNCTIECLASSIFICATIE RIJDEND PERSONEEL

CAO van 27 januari 2005 (74.050)

(K.B. 24/09/2006 - B.S. 28/11/2006)

Vaststelling van de arbeidsvoorwaarden en de lonen van het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van de goederenbehandeling voor rekening van derden

HOOFDSTUK III. Bezoldiging

Art. 5. Basisuurloon

Voor de bemanningsleden wordt het minimum uurloon vastgesteld volgens de hieronder vernoemde functieclassificatie :

1. Handlanger-begeleider
2. Werknemer in opleiding (vergezeld van een ervaren werknemer)
3. Werknemer van een voertuig met een nuttig laadvermogen van minder dan 7 T, werknemer van besteldiensten <6 maanden anciënniteit in de sector
4. Werknemer van een voertuig met een nuttig laadvermogen van minstens 7 T en minder dan 15 T, werknemer van besteldiensten > 6 maanden anciënniteit in de sector
5. Werknemer van een voertuig met een nuttig laadvermogen gelijk aan 15 T of meer, werknemer van een geleed voertuig, werknemer van een erkend ADR-voertuig, werknemer van een koelwagen, werknemer van een koerierbedrijf of taxibestelwagendienst.

CAO van 30 september 2005 (77.082)

(K.B. 27/09/2006 - B.S. 20/11/2006)

Loon- en arbeidsvoorwaarden van het rijdend personeel van de ondernemingen die zich inlaten met de uitbating van "besteldiensten" en behorend tot de subsector voor het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden

HOOFDSTUK I. Toepassingsgebied

Art. 2. Met "besteldiensten" bedoelt men : zowel nationale als internationale transporten met meestal voertuigen van minder dan 15 ton, waarvoor een vergunning werd afgeleverd door het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur. De kleine, individuele ladingen (meer dan één), dagelijks te leveren, hebben tal van verschillende bestemmingen, die zich zelfs in de meest uiteenlopende regio's kunnen bevinden.

HOOFDSTUK II. Bruto minimumuurloon voor de arbeidstijd

Art. 3. Men onderscheidt twee categorieën rijdend personeel in de besteldiensten, namelijk :

- Categorie A : minder dan 6 maanden anciënniteit in de sector.
- Categorie B : 6 maanden of meer anciënniteit in de sector.

3. Arbeidsduur RIJDEND PERSONEEL

Rijdend personeel: 38 u/week.

10 Wettelijke Feestdagen (art.1 KB 18/04/1974) :

Nieuwjaarsdag (1/1)

Paasmaandag

Feest van de Arbeid (1/5)

Hemelvaartdag

Pinkstermaandag

Nationale feestdag (21/7)

O-L-V-Hemelvaart (15/8)

Allerheiligen (1/11)

Wapenstilstand (11/11)

Kerstmis (25/12)

20 Wettelijke Vakantiedagen (in 5-dagenstelsel) :

Het aantal wettelijke vakantiedagen waarop de werknemer recht heeft, wordt jaarlijks berekend in functie van de som van het aantal gepresteerde en gelijkgestelde arbeidsdagen in het vakantiedienstjaar.

4. Premies/Vergoedingen RIJDEND PERSONEEL

Eindejaarspremie

CAO van 20 oktober 2016 (138.105)

(K.B. - B.S.)

Eindejaarspremie

HOOFDSTUK III. *Bedrag van de eindejaarspremie*

Art. 4

De bruto eindejaarspremie is gelijk aan 5% van de brutolonen aan 100% onderworpen aan de R.S.Z. die de werkmán tijdens de referteperiode verdiend heeft bij één of meerdere werkgevers die onder artikel 1 van deze CAO bedoeld zijn.

HOOFDSTUK IV. *Referteperiode*

Art.5.

Voor de berekening van de eindejaarspremie, neemt de referteperiode een aanvang op 1 juli van het jaar voorafgaand aan dit van de uitbetaling en een einde op 30 juni van het uitbetalingsjaar.

HOOFDSTUK V. *Uitbetaling van de eindejaarspremie*

Art.6.

De door deze CAO geregelde eindejaarspremie wordt door het "Sociaal Fonds Transport en Logistiek" uitbetaald.

Art. 7.

De minimumgrens voor de berekening van de eindejaarspremie is vastgesteld op 2 500 EUR. Het gemiddeld dagloon van de gelijkgestelde dagen moeten mee verrekend worden om deze minimumgrens te bereiken.

De berekening van het bedrag van de eindejaarspremie geschiedt echter enkel op basis van de effectief aangegeven R.S.Z. lonen.

Anciënniteitstoeslag

CAO van 15 september 2011 (106.713)

(K.B. 14/01/2013 - B.S. 28/03/2013)

Anciënniteitstoeslag voor het rijdend en het niet rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en/of van de goederenbehandeling voor rekening van derden

HOOFDSTUK III. *Anciënniteitstoeslag*

Art. 3.

De werkgever betaalt een anciënniteitstoeslag aan de werknemers die zonder onderbreking volgende jaren dienst hebben binnen zijn bedrijf :

- 1 jaar dienst
- 3 jaar dienst
- 5 jaar dienst
- 8 jaar dienst
- 10 jaar dienst
- 15 jaar dienst
- 20 jaar dienst

Art. 4.

Deze anciënniteitstoeslag wordt betaald door de werkgever aan 100 pct. voor alle arbeidsuren en beschikbaarheidsuren/wachturen, en bedraagt :

- 0,05 EUR na 1 jaar dienst;
- 0,0510 EUR na 3 jaar dienst (of 0,1010 EUR in totaal);
- 0,0510 EUR na 5 jaar dienst (of 0,1520 EUR in totaal);
- 0,0510 EUR na 8 jaar dienst (of 0,2030 EUR in totaal);
- 0,0510 EUR na 10 jaar dienst (of 0,2540 EUR in totaal);
- 0,0510 EUR na 15 jaar dienst (of 0,3050 EUR in totaal)
- 0,0510 EUR na 20 jaar dienst (of 0,3560 EUR in totaal).

Art. 5.

Genoemde anciënniteitstoeslag wordt betaald vanaf de maand waarin de vereiste anciënniteit in de onderneming bereikt wordt.

Vanaf 1 januari 2010 wordt de anciënniteitstoeslag jaarlijks op 1 januari aangepast in functie van de levensduurte en dit zoals voorzien in de CAO van 26 november 2009 tot koppeling van de lonen en vergoedingen van het rijdend personeel en het niet rijdend personeel van de sectoren goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en goederenbehandeling voor rekening van derden, aan het rekenkundig gemiddelde van het gezondheidsindexcijfer der consumptieprijzen.

Art. 7.

De anciënniteitstoeslag staat apart vermeld op de loonfiche, daar zij beschouwd wordt als een apart deel van de bezoldiging. Zij valt evenwel onder het begrip "loon", zoals bedoeld in artikel 2 van de wet van 12 april 1965 "betreffende de bescherming van het loon der werknemers", en derhalve moet zij ook in rekening worden gebracht voor alle vervangingsinkomens, voor de sociale zekerheid en voor alle vergoedingen berekend op basis van het "loon".

Premie voor nachtarbeid

CAO van 26 november 2009 (96.987)

(K.B. 30/07/2010 - B.S. 09/09/2010)

Vaststelling van een financiële vergoeding voor nachtarbeid voor de leden van het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en/of van de goederenbehandeling voor rekening van derden

HOOFDSTUK II. Toekenningsvoorwaarden

Art. 2.

Hebben recht op de in artikel 4 vermelde financiële vergoeding voor nachtarbeid, en dit voor alle gewerkte nachten van de kalendermaand, de werklieden die voldoen aan de volgende voorwaarden :

- hetzij in de loop van een kalendermaand gedurende minimum 5 opeenvolgende arbeidsdagen tewerkgesteld zijn in een arbeidsregeling met nachtprestaties;
- hetzij in de loop van de kalendermaand gedurende minstens de helft van de gewerkte dagen tewerkgesteld zijn in een arbeidsregeling met nachtprestaties (dit vanaf de eerste volledig gewerkte maand);
- hetzij tewerkgesteld zijn in een gestructureerd ploegenstelsel. In dit geval wordt deze financiële vergoeding enkel toegekend aan de werknemers wiens arbeid nachtprestaties omvat.

Onder "nachtprestaties" wordt in de zin van deze CAO verstaan de prestaties tussen 20 uur en 6 uur. Bovendien moeten deze werklieden tussen 20 uur en 6 uur meer dan vijf uren arbeid- of beschikbaarheidstijd gepresteerd hebben.

HOOFDSTUK III. Bedrag en indexatie van de financiële vergoeding voor nachtprestaties

Art. 3.

De financiële premie voor nachtarbeid bedraagt sinds 1 april 2009 1,0465 EUR per uur voor de werklieden van minder dan 50 jaar.

In afwijking van de eerste alinea bedraagt deze financiële vergoeding 1,3082 EUR per uur voor de werklieden die tenminste 50 jaar oud zijn.

Art. 4.

Vanaf 1 januari 2010 zal de financiële vergoeding voor nachtarbeid jaarlijks op 1 januari aangepast worden aan de levensduurte, en dit volgens de procedure voorzien in de CAO van (eveneens) 26 november 2009 tot koppeling van de lonen en vergoedingen van het rijdend personeel en het niet-rijdend personeel van de sectoren goederenvervoer over de weg voor rekening van derden en goederenbehandeling voor rekening van derden, aan het rekenkundig gemiddelde van het gezondheidsindexcijfer der consumptieprijzen.

Zon- en feestdagen

CAO van 27 januari 2005 (74.050)

(K.B. 24/09/2006 - B.S. 28/11/2006)

Vaststelling van de arbeidsvoorwaarden en de lonen van het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van de goederenbehandeling voor rekening van derden

HOOFDSTUK II. Definities

Art. 2.

Voor de toepassing van deze CAO wordt een onderscheid gemaakt tussen :

- 2.1. arbeidstijd;
- 2.2. beschikbaarheidstijd;
- 2.3. diensttijd;
- 2.4. werktijdonderbrekingen;
- 2.5. rusttijden;
- 2.6. overwerk;
- 2.7. vast verblijf.

Art. 3. Definities

3.1. Arbeidstijd

3.1.1. De arbeidstijd zoals bepaald in artikel 3, a) "arbeidstijd" 1. en 2. van de Richtl. Eur. Parl. en Raad E.G. 2002/15/EG van 11 maart 2002, namelijk de tijd die wordt besteed aan :

- het rijden, laden en lossen;
- het schoonmaken en het technisch onderhoud van het voertuig;
- de werkzaamheden om de veiligheid van het voertuig of de lading te verzekeren;
- de werkzaamheden om te voldoen aan wettelijke of bestuursrechtelijke verplichtingen in verband met het vervoer, met inbegrip van het toezicht op laden en lossen, afwikkeling van administratieve formaliteiten bij de politie, de douane, enz.

3.1.2. Voor bepaalde vervoersspecialiteiten kunnen zekere vormen van laad- en losoperaties het voorwerp uitmaken van een afwijking op artikel 3.1.1., dit mits voorafgaandelijk akkoord van het Paritair Comité voor het vervoer.

3.1.3. De wachttijden bij laden en/of lossen waarvan de vermoede/verwachte duur overschreden wordt.

3.1.4. Alle overige tijden van fysieke arbeid in het raam van de arbeidsopdracht van de werknemer worden ook als arbeidstijd beschouwd ingevolge de algemene arbeidswetgeving.

3.1.5. Om de gemiddelde arbeidsduur te berekenen, waarvan sprake in de Arbeidswet, wordt enkel de arbeidstijd zoals hierboven bepaald in aanmerking genomen.

3.2. Beschikbaarheidstijd

3.2.1. De beschikbaarheidstijd, zoals bepaald in artikel 3, b) "beschikbaarheidstijd" van de Richtl. Eur. Parl. en Raad E.G. 2002/15/EG van 11 maart 2002, namelijk :

- andere periodes dan pauzes of rusttijden, waarin de werknemer niet op de werkplek hoeft te blijven, doch beschikbaar moet zijn om gevolg te kunnen geven aan eventuele oproepen om de rit aan de vatten of te hervatten, of om andere werkzaamheden uit te voeren;
- de periodes waarin de werknemer een per veerboot of trein vervoerd voertuig begeleidt;

- de wachttijden aan grenzen of bij laden en/of lossen worden vermoed vooraf gekend te zijn zoals hierna bepaald :
 - 2 uur per laad- en/of losoperatie in het nationaal vervoer;
 - 4 uur per laad- en/of losoperatie in het internationaal vervoer;
 - 2 uur voor de wachttijden aan de grenzen;tenzij de werkgever vóór het vertrek of net vóór het daadwerkelijk begin van de periode in kwestie een andere verwachte duur heeft kenbaar gemaakt aan de werknemer;
- de wachttijden ten gevolge van de rijverboden;
- de tijd doorgebracht gedurende de rit naast de bestuurder of in de slaapcabine;
- de meertijd die de werknemer nodig heeft om de afstand af te leggen van en naar de plaats waar het voertuig zich bevindt indien dit niet op de gebruikelijke plaats is gestald :
- de wachttijden die verband houden met de tol-quarantaine- of medische aangelegenheden;
- de tijd gedurende dewelke de werknemer aan boord of in de nabijheid van de wagen verblijft, ten einde de veiligheid van de wagen en de goederen te verzekeren, maar geen arbeid presteert;
- de tijd gedurende dewelke geen arbeid verricht wordt maar tijdens dewelke de aanwezigheid aan boord of in de nabijheid van de wagen vereist is ten einde de verkeersreglementen na te komen of de verkeersveiligheid te verzekeren.

De verwachte duur van de hierboven vermelde twee laatste tijden wordt vermoed maximaal 96 uur per maand te bedragen.

3.2.2. Worden niet als beschikbaarheidstijd beschouwd :

- de tijd gewijd aan de eetmalen;
- de tijd die als een onderbreking en/of als rusttijd wordt beschouwd in de zin van de Verord. Comm. E.G. nr. 3820/85 van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer;
- de tijd waarover de werknemer vrij kan beschikken;
- de tijd die de werknemer zichzelf toeëigent.

3.2.3. Om de gemiddelde arbeidsduur te berekenen, waarvan sprake in de Arbeidswet, wordt geen rekening gehouden met de beschikbaarheidstijd en de hierna genoemde werktijdonderbrekingen en rusttijden.

3.3. Diensttijd

Onder "diensttijd" wordt verstaan : de som van arbeidstijden en beschikbaarheidstijden, inbegrepen de trein- en booturen voor trajecten van minder dan vier uur, uitgezonderd de andere trein- en booturen en het vast verblijf.

3.4. Werktijdonderbrekingen :

De som van de volgende tijden :

- 3.4.1. De reglementaire onderbreking van de rijtijd;
- 3.4.2. De tijd besteed aan de eetmalen;
- 3.4.3. De tijd waarover de werknemer vrij kan beschikken;
- 3.4.4. De tijd die de werknemer zichzelf toeëigent.

3.5. Rusttijden :

3.5.1. De dagelijkse en wekelijkse rusttijd wordt vastgelegd in de reglementaire bepalingen terzake ;

3.5.2. Is in de dagelijkse rusttijd inbegrepen :

- 3.5.2.1. De tijd die nodig is om zich te kleden en te wassen vóór en na de arbeid;
- 3.5.2.2. De tijd die nodig is om de afstand van zijn woonplaats naar de onderneming of de gebruikelijke standplaats van het voertuig af te leggen en omgekeerd;
- 3.5.2.3. Ingeval van specifiek vervoer waar de permanente aanwezigheid van de werknemer wettelijk vereist is, wordt beschouwd dat indien een verblijfsvergoeding wordt uitgekeerd, de werknemer minstens acht uur rust heeft genomen. In geen geval kan de betaling van andere prestaties gecumuleerd worden met de verblijfsvergoeding.

3.6. Overwerk

Onder voorbehoud van de bepalingen van de van kracht zijnde CAO betreffende de toepassing van nieuwe arbeidsregelingen voor het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van de subsector van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van de subsector van de

goederenbehandeling voor rekening van derden verstaat men onder "overwerk" : de gepresteerde arbeid in de zin van artikel 3.1. van deze CAO verricht boven de grenzen door de arbeidswet bepaald.

3.7. Vast verblijf

Men spreekt van "vast verblijf" indien de werknemer, uit noodzaak van de dienst, geen prestaties levert tussen twee dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse en een wekelijkse rusttijd, zoals voorzien in de Verord. Comm. E.G. nr. 3820/85 van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, opgenomen buiten de woonplaats of buiten de in de arbeidsovereenkomst voorziene werkplek.

Deze uren komen niet in aanmerking voor de berekening van de gemiddelde arbeidsduur, bedoeld in de arbeidswet.

HOOFDSTUK III. Bezoldiging

Art. 6.

6.3. Prestaties op zon- en feestdagen worden krachtens de wetgeving op de betaalde feestdagen betaald, met een toeslag van 100% (dus aan 200%).

HOOFDSTUK VII. Berekeningswijze van de vergoedingen en toeslagen

Art. 12.

De berekeningen van de vergoeding met betrekking tot de beschikbaarheidsuren en de toeslagen ten gevolge van het overschrijden van de diensttijd worden uitgewerkt tot de vierde decimaal met dien verstande dat :

- de vierde decimaal wordt weggelaten indien zij gelijk is aan of kleiner dan twee;
- de vierde decimaal wordt afgerond naar vijf indien zij gelijk is aan drie en kleiner dan acht;
- de vierde decimaal wordt afgerond naar de hogere eerste decimaal indien zij gelijk is aan of groter dan acht.

CAO van 30 september 2005 (77.084)

(K.B. 27/09/2006 - B.S. 20/11/2006)

Vaststelling van een bijkomende toelage voor een betaalde feestdag voor het personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van de goederenbehandeling voor rekening van derden

HOOFDSTUK II. Huidige reglementering feestdagloon

Art. 2. Feestdagloon in het klassiek arbeidsregime

In de bedrijven die geen nieuwe arbeidsregelingen toepassen, wordt voor het loon voor een niet-gewerkte feestdag het gemiddeld dagloon berekend, en dit volgens de bepalingen van de algemene feestdagwetgeving.

Het koninklijk besluit van 28 januari 2005 (Belgisch Staatsblad van 10 februari 2005) voorziet in de gedetailleerde berekeningswijze van dit gemiddelde dagloon binnen de sector goederenvervoer en goederenbehandeling voor rekening van derden.

Ingevolge dit koninklijk besluit wordt het gemiddelde dagloon bekomen door alle aan RSZ onderworpen loonbestanddelen voor de laatste zes maanden, uitgezonderd het gelijkgestelde loon, te delen door het aantal bruto bezoldigde dagen, uitgezonderd alweer de gelijkgestelde dagen.

Dit gemiddelde dagloon wordt vermenigvuldigd met het aantal gewerkte dagen in een trimester (65 dagen in de 5-dagenweek en 78 dagen in de 6-dagenweek), en vervolgens gedeeld door 13 weken.

Dit levert het gemiddelde weekloon op.

Het gemiddelde weekloon wordt gedeeld door 38 uur (voltijdse tewerkstelling) of door de arbeidsduur van de werknemer, vermeld in zijn/haar arbeidscontract (deeltijdse tewerkstelling). Zo bekomt men het gemiddelde uurloon. Dit gemiddelde uurloon wordt vermenigvuldigd met het aantal verloren arbeidsuren, zoals vermeld in het uurrooster opgenomen in het arbeidsreglement.

Ter verduidelijking wordt bedoeld met :

a) "bruto bezoldigde dagen" :

- de dagen waarop normale werkelijke arbeid werd verricht;
- de dagen inhaalrust;

- b) "de laatste zes maanden" :
- de zes laatste kalendermaanden, voorafgaand aan de maand waarin de betrokken feestdag valt;
- c) "alle aan de RSZ onderworpen bestanddelen" :
- alle vormen voor arbeid, inclusief overloon;
 - de vergoeding voor de beschikbaarheidstijd;
 - alle bruto premies, uitgezonderd de eindejaarspremie.

Art. 3. Feestdagloon in het flexibele arbeidsregime

Aangezien de wet van 17 maart 1987 betreffende de nieuwe arbeidsregelingen voorziet in een eigen berekeningswijze van het feestdagloon zonder dat deze wet de mogelijkheid biedt om hiervan bij koninklijk besluit af te wijken, geldt deze eigen berekeningswijze nog steeds in de ondernemingen die nieuwe arbeidsregelingen toepassen, namelijk :

"Het loon voor een feestdag is gelijk aan 1/5de of 1/6de van het loon van de gemiddelde wekelijkse arbeidsduur van de betrokken werknemer."

Er dient in functie hiervan geen rekening gehouden worden met de beschikbaarheidstijd. Het feestdagloon is dus eenvoudigweg 1/5 de van 38 uur of 7,6 uur in de vijfdagenweek en 1/6 de van 38 uur of 6,3 uur in de 6-dagenweek.

HOOFDSTUK III. Bijkomende toelage feestdagloon in het flexibele arbeidsregime

Art. 4.

Gelet op het feit dat rechtszekerheid moet geschapen worden om concurrentievervalsingen tussen werkgevers te vermijden en dat een uniforme regeling moet gelden voor alle personeelscategorieën (rijdend personeel, niet-rijdend personeel en garagepersoneel) tewerkgesteld in goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en de goederenbehandeling voor rekening van derden, ongeacht het toegepaste arbeidsregime (klassiek dan wel flexibel), wordt overeengekomen dat voor het feestdagloon een gelijkschakeling dient te gebeuren tussen de werknemers gebonden door een klassiek arbeidsregime en de werknemers gebonden door een flexibel arbeidsregime.

Om deze gelijkschakeling te bekomen zal voor de werknemers die tewerkgesteld zijn in een onderneming die nieuwe arbeidsregelingen toepast, het verschil tussen het feestdagloon zoals berekend voor de arbeiders die tewerkgesteld zijn in een klassiek arbeidsregime, en het feestdagloon zoals voor hen berekend (zijnde tewerkgesteld in een flexibel arbeidsregime), door de werkgever berekend en als toelage bijbetaald worden.

De berekening van de toelage op het feestdagloon wordt uitgewerkt tot op de vierde decimaal met dien verstande dat de vierde decimaal wordt weggelaten indien zij gelijk is aan of kleiner dan 2, wordt afgerond naar 5 indien zij gelijk is aan 3 en kleiner dan 8 en wordt afgerond naar het hogere duizendtal indien zij gelijk is aan of hoger dan 8.

Premie voor arbeidstijd en beschikbaarheidstijd

CAO van 27 januari 2005 (74.050)

(K.B. 24/09/2006 - B.S. 28/11/2006)

Vaststelling van de arbeidsvoorwaarden en de lonen van het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van de goederenbehandeling voor rekening van derden

Voor de artikelen 2, 3 en 12 : Zie **Zon- en feestdagen**.

Art. 7. Effectieve bezoldiging arbeidstijd en beschikbaarheidstijd

7.1. De arbeidstijd bedoeld in artikel 3.1. van deze CAO wordt bezoldigd à rato 100% van het basisuurloon van de betrokken categorie.

7.2. De effectieve beschikbaarheidstijden bedoeld in artikel 3.2.1. van deze CAO, met uitzondering van de periodes waarin de werknemer een per veerboot of trein vervoerd voertuig begeleidt, worden bezoldigd als volgt :

- aan 99% van het basisuurloon van de betrokken categorie vanaf 1 januari 2007.

7.3. De periodes waarin de werknemer een per veerboot of trein vervoerd voertuig begeleidt worden bezoldigd aan 90% van het basisuurloon van de betrokken categorie, tenzij de werknemer zijn rusttijd kan nemen conform de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9 van de Verord. Comm. E.G. nr. 3820/85 van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, namelijk :

- in afwijking van artikel 8, eerste lid van voornoemde Verord. Comm. E.G. nr. 3820/85, kan de dagelijkse rusttijd slechts één maal worden onderbroken;
- het gedeelte van de dagelijkse rusttijd dat op het land wordt genoten, moet kunnen liggen vóór of na het gedeelte van de dagelijkse rusttijd dat aan boord van een veerboot of in een trein wordt genoten;
- de periode tussen de twee gedeeltes van de dagelijkse rusttijd moet zo kort mogelijk zijn en mag in geen geval langer zijn dan één uur voor de inscheping/inlading of na de ontscheping/uitlading, waarbij de douaneformaliteiten tot de inscheping/inlading of de ontscheping/uitlading worden gerekend;
- de werknemer moet tijdens de twee gedeeltes van de dagelijkse rusttijd kunnen beschikken over een bed of slaapbank;
- de aldus onderbroken dagelijkse rusttijd wordt met twee uur verlengd.

7.4. De vergoedingen met betrekking tot de beschikbaarheidstijden vallend op zon- en feestdagen zijn gelijk aan 150% van het bedrag verschuldigd bij toepassing van artikel 7.2. en 7.3. van deze CAO.

Overloon

CAO van 27 januari 2005 (74.050)

(K.B. 24/09/2006 - B.S. 28/11/2006)

Vaststelling van de arbeidsvoorwaarden en de lonen van het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van de goederenbehandeling voor rekening van derden

Voor de artikelen 2, 3 en 12 : Zie **Zon- en feestdagen**.

HOOFDSTUK IV. Overloon

Art. 8. Definitie en bezoldiging van het overwerk

Onder voorbehoud van de bepalingen van de van kracht zijnde CAO betreffende de toepassing van nieuwe arbeidsregelingen voor het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van de subsector van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van de goederenbehandeling voor rekening van derden, verstaat men onder overwerk de gepresteerde arbeid in de zin van artikel 3.1. van deze CAO verricht boven de grenzen van de arbeidswet.

Indien overloon verschuldigd is, bedraagt dit 50% van het uurloon bepaald in artikel 5 van deze CAO.

Het eventuele overloon verschuldigd op zon- en feestdagen met toepassing van de arbeidswet is reeds begrepen in de toeslag van artikel 6.3.

CAO van 30 september 2005 (77.063)

(K.B. 22/03/2006 - B.S. 20/04/2006)

Overuren in de subsectoren van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van goederenbehandeling voor rekening van derden

HOOFDSTUK III. Verhoging van sommige inhaalrust grenzen

Art. 3.

Dit hoofdstuk betreft de overuren die het gevolg zijn van een buitengewone vermeerdering van werk (artikel 25, arbeidswet van 16 maart 1971) of werkzaamheden vereist wegens een onvoorziene noodzakelijkheid (artikel 26, § 1, 3° arbeidswet van 16 maart 1971).

Het aantal uren inhaalrust waarvoor de werknemer kan kiezen om ze niet in te halen maar te laten uitbetalen, wordt verhoogd van 65 tot 130 uren per kalenderjaar.

De grens van 65 uren boven de gemiddelde arbeidsduur, toegestaan tijdens de referteperiode (arbeidswet van 16 maart 1971), wordt verhoogd van 65 uren tot 130 uren tijdens die referteperiode.

Toeslagen ten gevolge van het overschrijden van de gemiddelde diensttijd

CAO van 27 januari 2005 (74.050)

(K.B. 24/09/2006 - B.S. 28/11/2006)

Vaststelling van de arbeidsvoorwaarden en de lonen van het rijdend personeel tewerkgesteld in de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en van de goederenbehandeling voor rekening van derden

Voor de artikelen 2, 3 en 12 : Zie **Zon- en feestdagen**.

HOOFDSTUK V. Toeslagen ten gevolge van het overschrijden van de gemiddelde diensttijd

Art. 9.

9.1. In geval van overschrijding van de gemiddelde diensttijd van 60 uur per week worden volgende toeslagen toegekend op basis van het uurloon zoals bepaald in artikel 5 van deze CAO.

Vanaf 1 januari 2009 op basis van een gemiddelde wekelijkse diensttijd berekend over een periode van één maand : boven de 60 uur diensttijd is een toeslag verschuldigd van 50%.

9.2. De hierboven vermelde grenzen worden per maand berekend als volgt :

In het 5-dagenstelsel

De maximum maandelijkse diensttijd van 260 uur (met betrekking tot de grens van 60 uur) wordt verminderd met 12 uur per gelijkgestelde dag of vast verblijf tijdens de werkweek.

De maximum maandelijkse diensttijd van 281,66 uur (met betrekking tot de grens van 65 uur) wordt verminderd met 12 uur per gelijkgestelde dag of vast verblijf tijdens de werkweek.

De maximum maandelijkse diensttijd van 303,33 uur (met betrekking tot de grens van 70 uur) wordt verminderd met 12 uur per gelijkgestelde dag of vast verblijf tijdens de werkweek.

Met "gelijkgestelde dag" wordt bedoeld : de gelijkgestelde dagen zoals bepaald in de vakantiewet, uitgezonderd recuperatiedagen of inhaalrust in de zin van overuren, op voorwaarde dat deze dagen in volledige dagen worden opgenomen.

In het 6-dagenstelsel

De maximum maandelijkse diensttijd van 260 uur (met betrekking tot de grens van 60 uur) wordt verminderd met 10 uur per gelijkgestelde dag of vast verblijf tijdens de werkweek.

De maximum maandelijkse diensttijd van 281,66 uur (met betrekking tot de grens van 65 uur) wordt verminderd met 10 uur per gelijkgestelde dag of vast verblijf tijdens de werkweek.

De maximum maandelijkse diensttijd van 303,33 uur (met betrekking tot de grens van 70 uur) wordt verminderd met 10 uur per gelijkgestelde dag of vast verblijf tijdens de werkweek.

Met "gelijkgestelde dag" wordt bedoeld : de gelijkgestelde dagen zoals bepaald in de vakantiewet, uitgezonderd recuperatiedagen of inhaalrust in de zin van overuren, op voorwaarde dat deze dagen in volledige dagen worden opgenomen.

Andere arbeidsstelsels worden pro rata berekend.

Forfaitaire verblijfsvergoeding

CAO van 19 november 2015 (131.219)

(K.B.15/07/2016 - B.S. 23/09/2016)

Forfaitaire verblijfsvergoeding en ARAB-vergoeding

HOOFDSTUK II. Forfaitaire verblijfsvergoeding

Art. 2.

Een forfaitaire verblijfsvergoeding van momenteel 36,1265 EUR wordt per begonnen schijf van 24 uren toegekend aan de arbeiders, wanneer zij uit noodzaak van de dienst verplicht zijn om hun dagelijkse en/of wekelijkse rust, zoals voorzien in de sociale verordening EG nr. 561/06 van 15 maart 2006, te nemen buiten hun woonplaats of buiten de in hun arbeidsovereenkomst voorziene arbeidsplaats.

Art. 3.

Nochtans wordt het bedrag van de forfaitaire verblijfsvergoeding beperkt tot momenteel 14,6440 EUR in de twee volgende gevallen :

- a) voor de eerste dagelijkse rust zoals bepaald onder artikel 2, wanneer de samengestelde arbeids- en beschikbaarheidstijd voorafgaand aan bedoelde rust minder bedragen dan 8 uren en voor zover ze geen deel uitmaakt van een meerdaagse reis;
- b) wanneer de uithuizigheid minder bedraagt dan 24 uren en het slechts een enkele dagelijkse rust betreft zoals bedoeld onder artikel 2.

Art. 4.

In geval van vast verblijf in België of in het buitenland, wordt aan de vergoeding onder artikel 2 een complementaire forfaitaire vergoeding toegevoegd van momenteel 9,8220 EUR.

Men spreekt van "vast verblijf" indien de werknemer, uit noodzaak van de dienst, geen prestaties levert tussen twee dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse en een wekelijkse rusttijd, zoals voorzien in de EG sociale verordening nr. 561/06 van 15 juni 2006, opgenomen buiten de woonplaats of buiten de in de arbeidsovereenkomst voorziene arbeidsplaats.

ARAB-vergoeding

CAO van 19 november 2015 (131.219)

(K.B. 15/07/2016 - B.S. 23/09/2016)

Forfaitaire verblijfsvergoeding en ARAB-vergoeding

HOOFDSTUK III. ARAB-vergoeding

Art. 5.

Een ARAB-vergoeding van momenteel 1,2910 EUR, wordt toegekend per aanwezigheidsuur. Per betaalperiode worden de aanwezigheids-uren of gedeelten ervan getotaliseerd. Indien de som die men zo verkrijgt een decimaal getal is, wordt steeds afgerond naar de hogere eenheid.

Art. 6.

Onder "aanwezigheidsuur" wordt verstaan : elk arbeidsuur en/of elk beschikbaarheidsuur.

Art. 7.

Ingevolge het protocolakkoord van 24 juni 2015 voor de jaren 2015 en 2016, wordt de ARAB-vergoeding op 1 januari 2016 verhoogd met 0,08 EUR.

Art. 8.

Vanaf 1 januari 2010 worden de bedragen, vermeld onder hoofdstuk II en III, jaarlijks op 1 januari aangepast in functie van de levensduurte en dit zoals voorzien in de CAO van (eveneens) 26 november 2009, tot koppeling van de lonen en vergoedingen van het rijdend personeel en het niet-rijdend personeel van de sectoren goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en goederenbehandeling voor rekening van derden, aan het rekenkundig gemiddelde van het gezondheidsindexcijfer der consumptieprijzen.

Art. 9.

Indien gelijktijdig een conventionele verhoging van de ARAB- en/of de verblijfsvergoedingen en een indexering voorzien is, wordt eerst de voorziene conventionele verhoging toegepast en nadien de indexering berekend

Art. 10.

De aanpassing van de aldus berekende ARAB- en/of verblijfsvergoedingen gaat in vanaf de eerste dag van de maand januari van het betrokken jaar.

Arbeidsvoorwaarden KOERIERDIENSTEN

CAO van 26 november 2009 (97.002)

(K.B. 09/07/2010 - B.S. 03/09/2010)

Loon- en arbeidsvoorwaarden van het rijdend en niet-rijdend personeel van de ondernemingen die zich inlaten met de uitbating van "koerierdiensten"

HOOFDSTUK II. Begripsomschrijving

Art. 2.

De activiteiten van de koerierdiensten vallen onder de norm van vervoer ten lande voor rekening van derden : de vervoerder verwerft immers op geen enkel ogenblik de eigendom van het vervoerde goed. De voertuigen waarmee deze transporten worden uitgevoerd zijn dermate klein dat ze geen vervoerbewijs of vervoersvergunning nodig hebben.

De lading varieert sterk en is meestal van geringe omvang en gewicht. Daar het tijdstip tussen het ontvangen van de opdracht en het vervoer van de lading zeer kort is, kan men meestal spreken van sneltransport.

HOOFDSTUK III. Loon- en arbeidsvoorwaarden rijdend personeel

Art. 5.

Alle in voege zijnde CAO's, gesloten in het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek, met betrekking tot het rijdend personeel van de sectoren van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en de goederenbehandeling voor rekening van derden, zijn ook van toepassing op het rijdend personeel van de koerierdiensten.

HOOFDSTUK V. Indexering van de lonen en vergoedingen

Art. 9.

Vanaf 1 januari 2010 worden de lonen en vergoedingen van het rijdend en het niet-rijdend personeel van de koerierdiensten jaarlijks op 1 januari aangepast in functie van de levensduurte en dit zoals voorzien in de CAO van (eveneens) 26 november 2009, tot koppeling van de lonen en vergoedingen van het rijdend personeel en het niet-rijdend personeel van de sectoren goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en de goederenbehandeling voor rekening van derden, aan het rekenkundig gemiddelde van het gezondheidsindexcijfer der consumptieprijzen.

Arbeidsvoorwaarden BESTELDIENSTEN

CAO van 26 november 2009 (96.982)

(K.B. 30/07/2010 - B.S. 09/09/2010)

Vaststelling van de loon- en arbeidsvoorwaarden van het rijdend personeel van de ondernemingen die zich inlaten met de uitbating van "besteldiensten"

HOOFDSTUK II. Begripsomschrijving

Art. 2.

Met "besteldiensten" bedoelt men : zowel nationale als internationale transporten met meestal voertuigen van minder dan 15 ton, waarvoor een vergunning werd afgeleverd door de Federale Overheidsdiensten Mobiliteit en Verkeer.

De kleine individuele ladingen (meer dan één) dagelijks te leveren, hebben tal van verschillende bestemmingen die zich zelfs in de meest uiteenlopende regio's kunnen bevinden.

HOOFDSTUK III. Loon- en arbeidsvoorwaarden van het rijdend personeel

Art. 5.

Alle in voege zijnde CAOen, gesloten in het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek, met betrekking tot het rijdend personeel van de ondernemingen van het goederenvervoer ten lande en de goederenbehandeling voor rekening van derden, zijn ook van toepassing op het rijdend personeel van de besteldiensten.

HOOFDSTUK IV. Indexering van de lonen en vergoedingen

Art. 6.

Vanaf 1 januari 2010 worden de lonen en vergoedingen van het rijdend personeel van de besteldiensten jaarlijks op 1 januari aangepast in functie van de levensduurte en dit zoals voorzien in de CAO van (eveneens) 26 november 2009, tot koppeling van de lonen en vergoedingen van het rijdend personeel en het niet-rijdend personeel van de sectoren van het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden en de goederenbehandeling voor rekening van derden, aan het rekenkundig gemiddelde van het gezondheidsindexcijfer der consumptieprijzen.

Premie voor arbeidstijd en beschikbaarheidstijd BESTELDIENSTEN

CAO van 30 september 2005 (77.082)

(K.B. 27/09/2006 - B.S. 20/11/2006)

Loon- en arbeidsvoorwaarden van het rijdend personeel van de ondernemingen die zich inlaten met de uitbating van "besteldiensten" en behorend tot de subsector voor het goederenvervoer ten lande voor rekening van derden

HOOFDSTUK I. Toepassingsgebied

Art. 2.

Met "besteldiensten" bedoelt men : zowel nationale als internationale transporten met meestal voertuigen van minder dan 15 ton, waarvoor een vergunning werd afgeleverd door het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur. De kleine, individuele ladingen (meer dan één), dagelijks te leveren, hebben tal van verschillende bestemmingen, die zich zelfs in de meest uiteenlopende regio's kunnen bevinden.

HOOFDSTUK II. - Bruto minimumuurloon voor arbeidstijd

Art 3. Men onderscheidt twee categorieën rijdend personeel in de besteldiensten namelijk:

Categorie A: minder dan 6 maanden anciënniteit in de sector;

Categorie B: gelijk of meer dan 6 maanden anciënniteit in de sector

HOOFDSTUK III. Vergoeding voor beschikbaarheidstijd

Art. 4.

Voor ieder uur beschikbaarheidstijd wordt een minimum forfaitaire vergoeding toegekend vastgesteld op :

- voor de categorie A : 8,6315 EUR (97% van het bruto minimumuurloon van de categorie A voorzien bij artikel 3 van deze CAO op 1 januari 2005) in de 38- uren week.
- voor de categorie A : 8,4100 EUR (97% van het bruto minimumuurloon van de categorie A voorzien bij artikel 3 van deze CAO op 1 januari 2005) in de 39- uren week met 6 betaalde compensatiedagen.
- voor de categorie B : 8,8250 EUR (97% van het bruto minimumuurloon van de categorie B, voorzien bij artikel 3 van deze CAO op 1 januari 2005) in de 38- uren week.
- voor de categorie B : 8,5990 EUR (97% van het bruto minimumuurloon van de categorie B, voorzien bij artikel 3 van deze CAO op 1 januari 2005) in de 39- uren week met 6 betaalde compensatiedagen.

Art. 5.

De vergoeding met betrekking tot een beschikbaarheidsduur vallend op een zon- of feestdag is gelijk aan 150% van het bedrag verschuldigd bij artikel 4 van deze overeenkomst.

Tussenkost in de schade wegens een ongeval veroorzaakt door de autobestuurders DIENSTEN VOOR HET VERHUREN VAN VOERTUIGEN MET CHAUFFEUR

CAO van 19 september 2001 (59.217)

(K.B.27/12/2002 – B.S. 02/04/2003)

Tussenkost in de schade wegens een ongeval veroorzaakt door de autobestuurders tewerkgesteld in de sector taxi's en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur

HOOFDSTUK I. - Toepassingsgebied

Artikel 1. Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers die een taxionderneming of een dienst voor het verhuren van voertuigen met chauffeur uitbaten en die ressorteren onder het Paritair Comité voor het vervoer alsook op hun chauffeurs. Met « chauffeurs » wordt bedoeld : de mannelijke en vrouwelijke chauffeurs.

HOOFDSTUK III. - Tussenkost van de chauffeur in de schade bij ongevallen door eigen schuld

Art. 3. De tussenkost van de chauffeur in de schade wegens ongeval door eigen schuld, veroorzaakt met het voertuig dat hij bestuurt, is beperkt tot hoogstens 20 pct. van het bedrag van de schade behalve in geval van zware schuld en/of bedrog. Dit bedrag kan nooit meer dan 495,79 EUR zijn.

De tussenkost wordt verlaagd tot :

	Percentage	Maximum
1e schade	5 pct.	123,95 EUR
2e schade	10 pct.	247,89 EUR
3e schade	15 pct	371,84 EUR

Vanaf het vierde ongeval bedraagt de tussenkost in de schade 20 pct. met een maximum van 495,79 EUR.

Als de betrokkene gedurende een periode van zes maanden geen ongeval door eigen schuld veroorzaakt, wordt de tussenkost teruggebracht tot 5 pct. met een maximum van 123,95 EUR.

Art. 4. In geval van betwisting over het definitieve bedrag van de schade, mag de werknemer zich op eigen kosten door een erkende deskundige laten bijstaan.

Art. 5. Op zijn verzoek mag de chauffeur, die door eigen schuld een ongeval veroorzaakt heeft, zijn werkgever al de documenten laten voorleggen die gediend hebben om het definitieve bedrag van de schade vast te stellen.

Art. 6. De gunstigere regelingen blijven behouden.